

Sem už velká holka, takže normálka jako, každý den řídím na chalupu. Abych ze cviku nevyšla. Dorazili jsme, vypustili krakeny a snažili se přežít jejich nálety. Pak, protože mám tu Talipauzu (bože to zní hrozně! ☹), vzal Brtník stádo fleků a šel. My se s Rumíčkem ještě pomudlali a v klidu dopřívítali, já si hodila civil a šli jsme taky.

Ať nechodíme furt jen do úvozu, vzali jsme to k wechtru a pak podél kolejí. Zaparkovala jsem se tam na chvíli u jedné třešně - taková zvláštní odrůda - já jí říkám máslovka ☹. Třešně jsou spíš dožluta - i když dozrálý, nikdy nejsou úplně červený, jsou masitý a slaaaaadkýyyyy a šťavnatý!! Žiš, to je taková dobrota! Rumíček se zaparkoval opodál a... vyšťáral v křoví zajocha. Aby si napravil svou reputaci z minula, kdy se nechal Talimůrou strhnout a musela jsem na něj houknout, tak zajíce pouze vyšťáral a běžel způsobně za mnou. Několik mnoho kousků sýra putovalo z ledvinky do zrzavý kušny. A šli jsme zas dál. V půlce cesty jsme se minuli s Talitým a došli jsme až k nádraží. Cestou si Rumajzlík poletoval stejně jak ty motýlci.

A já u nádraží zjistila báječnou věc - zatímco moje lípa už plně odkvetla, tak ta u nádraží, krásně kvete a voní. Miluju vůni lipovýho květu a lipovej čaj. Jestli budu stíhat, musím se tam druhý den vydat, dala jsem si úkol. Od nádraží jsme šli kousek po silnici, i abychom si utužili společnou chuť na silnici bez vodítka a pak jsem to otočila. Cestou kolem lípy jsem si znovu "zafetovala" tu úžasnou vůni plnou medu a o kus dál jsem měla možnost vidět na vlastní oči, jak příroda umí čarovat. Kousek od nás - aniž bychom to oba věděli - ležel zplacatělej zajíc. Zající prý umí připlesknout kožíšek tak, že jsou kolikrát pachově "neviditelní". Což tenhle byl. Rumíček nemá vůbec marnej nos, ale souhrou okolností o něm prostě nevěděl. I proto, že si čuchal stopičky a měl zapnuto jinam. A tak ledva jsme tu placatou hroudu minuli, tak ta vypálila a běžela opačným směrem. U třešně jsem se zase nafedovala tou sladkostí (pak se nemám divit, že jsem flekatá, když jím třešně po tunách) a vrátili jsme se na louku.

Akorát přesně v momentě, kdy dorazil i Talitým. Došla jsem do chalupy pro "lištičku" a šla pocvičit s Rumíčkem. Baví ho to příšerňácky. Je to prej ten nejlepší aportek, jaký kdy měl. Váhu fakt neřeší a lítá pro něj s takovou vervou, že se katapultuje z bodu Á do bodu Bé ve vteřině. Nosím a následně házím lištičku čím dál tím dál. Za chvíli už nám louka stačit nebude ☹. Tak jsme si to párkrát stříhli a pak šla na řadu Talimůra. Pro lišku se taky může přetrhnout a jak ji vidí, je stejně hyn jako Rumíček. To je jiná liga než náš podomácku vyrobený dummík z čepice. Dostala hezky sedni a já šla i tentokrát do větší dálky. Ať si taky zaběhá a unaví se. Jištěná byla stopkou. Zůstala hezky sedět, počkala až se zařadím a

chvilku si postojím. Pak po povelu vypálila, stejně jako Rumíček. Doběhla popadla a letěla zpátky. Hezky předala. Ještě bez předsednutí. Daly jsme si to třikrát, pak jsme párkrát zkusily to držení a ještě jednou přinešení, který je pro ni odměnou a zas došlo na střídání.

Rumíček šel "agilitit" . Pěkně tunel-naše nová skočka- okolo svídy, okolo javoru, zpátky skočka a tuneeeel. Výýbornej ☐ Vzhledem k tomu, že původní skočky se mi rozpadly, neb byly dřevěné a Talimůra je rozlámala, mám teď jen jednu - z novodurových trubek. Jeden kousek vyjde na pětikilo, tak je budem pořizovat na etapy. Tož místo kombinací skokovek a tunelu používám i obíhačky stromů. Nejsme profiagilitáci. Tak je jedno, co děláme, hlavně, že něco děláme. Ale těším, se, až jich bude víc. Škoda, že se mi rozpadla kladina, kterou mi pro Ešusa vyrobil tehdy Brtník z pařezů a fošen. Teď už matroš není, aleeee třeba se zase něco vynalezne a budem to mít bohatší. Oba dva ohaříky tohle baví. Ale dumala jsem, jestli vzít i tu čůzu Flekatou, jestli mi místo hopíkání nevzeme čáru, když je to s ní teď tak na palici.....Při hopíkání na stopce být nemůže. No zkusíme to. A pro tentokrát to vyšlo, párkrát si skočila a... kupodivu i hezky, novou branku povalila celou jen jedenkrát :D. Stále ještě se často stane, že do překážky skočí a uprostřed skoku upadne na tu překážku ☐ povalí jí a aniž by to zaregistrovala, běží dál. Inu...Tali.

Když se dohopíkalo, šli jsme si na chvíli sednout s Brtníkem a dát si dobrý pitíčko. Brtník se pak vrátil k cídění auta a já šla blbnout s Rumíčkem, který popadnul házecí talíř, stál nahoře na schodech do altánu a dělal filutu. To musíte jít, to je jasná výzva. A tak jsem zahájila frontální útok za huronského řevu ☐ a spustila se stíhačka kolem grilu. Jooooooooooooo, to je vonoooooooooooo, jásal Zrzavec a rotovali jsme tam jako magoři. To zaujalo Talimůru a přidala se k nám. Dostihy najednou dostaly tak jakoovej rozměr a jednu chvíli nějak nebylo poznat kdo koho stíhá, jak jsme tam lítali v kruzích za sebou. Pak to Talimůra rozčísila a udělala parkurovýho ponika. Přeskočila jednu lavici, druhou a zkrátila si cestu k Rumíčkovi. Volala jsem "UUUUUTIKEEEEEJ RUMÍČKU UTIKEEEEEJ, CHYTÍ TĚ!" a Rumouš přidal plyn. Volala jsem "Tazzýýýýý chyyyyť hooo honeeeem! a bylo vidět jak oba přeřadili na nejvyšší rychlostní stupeň a kroužili překvapivě dlouho. A bavili se u toho. Ovšem Tali nehraje poctivě, takže si cestu zase zkrátila a podařilo se jí drapnout kus talíře. Došlo na těžkou bitvu a protože nikdo nechce mít vykloubenou čelist, tak Rumíček nakonec pustil. A..... docentka Talířová propadla talířovému šílenství a lítala zahradou jako pomínutá, voči vyšpulený jak letec při přetížení. A pak jsem slyšela vzadu od branky příííšerně ukrutnej bojovej řev. Talíř jí tak rozdováděl, že když míjela Brtníka, pustila nějakou blbej talíř a tvrdě

šla zaútočit na páníka. Provedla profizákus jak na fižiranta a.....radostně mu rozčísla rukáv od mikiny ☐ ☐ . Aby nikdo nebyl škodnej, šla zmlátit Rumouše a následně se řítla na mě. Zachránilo mě auto o který jsem se jistila. I tak mám pěcknej šlinc na holení kosti, jak mi aspoň jednu vyřala. Inu..... Tali.

Asi abych nemyslela, že na mě Rumíček nemyslí, zaútočil vzápětí taky. Abych mu udělala radost, začala jsem pištět, že pomooooocpomooooochoníměpéééf! a utíkala jsem na druhej konec trávníku. Mno.... blázinec. Neředěnej blázinec, to si natuty musí říkat naproti ve vsi, za kopcem ve vsi,i v tý vsi za polema. Páč dneska bylo kapek hlučno ☐ . Ale nám je to fučik, hlavně, že je nám fajn.